

JUDAS II: DAGBOEK VAN EEN GETUIGE

aflevering 2: VIEZE HOND

geschreven door

Thomas van der Ree

gebaseerd op de boeken van
Astrid Holleeder

Regie: Remy van Heugten
Producent: Fiction Valley

Astrid en Willem op straat. Willem maakt zich zorgen --

WILLEM
Word ik nu aangehouden?

ASTRID
Neeeeeee.

WILLEM
Maar als ze er iets bij vinden?
Dan misschien wel.

ASTRID
Dino gaat niet praten.

WILLEM
Hij is nu wel de hoofdpersoon.

Het gesprek vervolgt --

-- door de speakers van de rechtbank. Astrid zit in haar getuigencabine. Willem draait zijn leesbril bij de pootjes rond. Tekst in beeld: **Dag 11** --

ASTRID (V.O.)
Hij gaat echt niet praten.

WILLEM (V.O.)
Niet over mij. Over mij liegt ie.

ASTRID (V.O.)
Maar luister, voor hemzelf, over zichzelf. Maar luister, een 'de auditu' verklaring, die moet een bevestiging krijgen.

WILLEM (V.O.)
Ja.

ASTRID (V.O.)
Wie kan dat nou bevestigen, voor wat jou betreft?

WILLEM (V.O.)
Waardeloos. Hij ken alleen maar liegen As, dat is alles.

De opname wordt gestopt. Astrid wacht gespannen af in haar hok. Janssen is niet onder de indruk --

JANSSEN
Dit is dan zogenaamd die genadeklap. Ik moet u zeggen, ik hoor het niet.

Astrid is verbaasd, kijkt naar haar advocaat Jebbink naast haar maar die wendt zijn blik af. Astrid buigt zich naar de microfoon --

ASTRID

Maar waarom zou Wim bang zijn voor wat Dino gaat zeggen als ie niks te maken had met die liquidaties? Dit is gewoon een bekentenis.

TAMMES

Zo komt het op mij wel over, ja.

WILLEM

Dit is echt schandalig.

JANSSEN

Wat ik hoor in deze opname is niet de angst dat Dino Soerel over mijn cliënt gaat praten. Ik hoor angst dat Soerel een valse verklaring gaat afleggen.

WILLEM

Precies. Ze is gewoon een fantast.

Astrid bekijkt de rechtbank vanuit haar cabine, ze ziet alleen maar neutrale gezichten die niet bepaald overtuigd lijken van het belang van haar tape --

ASTRID

Maar u hoort het toch ook?

WIELAND

We hebben de opname inderdaad gehoord.

ASTRID

Nee wacht. Moet ik het nou nog duidelijk uitspellen? Een onschuldig mens zou toch nooit zo zenuwachtig zijn? Laat die tape nog eens horen.

WILLEM

Ga jij lekker thuis in je uppie luisteren, mafkees.

ASTRID

Je kan lachen, maar je bent nu echt fokking de lul. Laat die tape nog een keer horen, dan-

WIELAND

We gaan nu verder. Als er later aanleiding is om verdere context te bieden, dan is dat altijd

(MORE)

WIELAND (cont'd)
mogelijk. Het woord is nu aan
Janssen.

Astrid zakt ontdaan terug in haar stoel. De stem van Janssen klinkt ontspannen door de speakers van haar cabine terwijl ze probeert te verwerken dat ze is afgeserveerd --

JANSSEN
Wij zagen al vrij snel, dat verhaal van die genadeklap is flauwekul. Alles wat op de nieuwe bandjes staat, kan op allerlei manieren worden uitgelegd...

203 INT. SAFEHOUSE #1 - NACHT

203

Astrid alleen in haar safehouse, moe en ontgoocheld.

Haar blik valt op de schoenendoos met USB-sticks waar haar opnamen op staan. Met een wilde uithaal VEEGT ze de doos woedend van tafel, de sticks vliegen alle kanten op.

TITELS

204 INT. SAFEHOUSE #1 - DAG

204

Astrid bereidt zich voor op nieuwe zittingsdagen. Ze bladert door een SECTIERAPPORT. *"Sectie 2003-040 op het lijk van Cornelis van Hout, met 3 achtergebleven kogels en 13 schotkanalen, waarvan de belangrijkste waren..."*

Terwijl Astrid leest wordt ze steeds kwader.

Ze herhaalt de termen van het rapport zachtjes voor zichzelf, als een soort mantra, om zichzelf op te pompen --

ASTRID
Inschot in z'n hals, inschot in z'n schedel, drie keer in z'n hart. *Inschot in z'n hals, inschot in z'n schedel, drie keer in z'n hart...*

Het mantra van Astrid blijft terugkomen terwijl we in hoog tempo door een aantal zittingsdagen heen gaan, waarin Astrid zich meer en meer opwindt:

205 INT. DE BUNKER - RECHTZAAL / GETUIGENCABINE - DAG

205

DAG 12. *Inschot in z'n hals...*

JANSSEN
...dat is op z'n minst wonderlijk vanuit uw positie als advocaat.

ASTRID

Ik heb eigenlijk niet zo'n zin
in verdachtmakerijen over mijn
werk vanuit jou, Sander.

JANSSEN

Ik ben nog niet eens begonnen.

Willem lacht, en Astrid hoort het vanuit haar cabine --

ASTRID

Hoor ik hem nou lachen?

WIELAND

Als u met 'hem' meneer Holleeder
bedoelt, dan hoort u hem lachen.

Astrid verbijst zich van woede. *Inschot in z'n schedel...*

206 INT. DE BUNKER - RECHTSZAAL / GETUIGENCABINE - DAG

206

DAG 13.

ASTRID

Ja, Sonja en ik hebben ons kapot
gelogen over dat Heineken-geld.
Dat was het grote familiegeheim.

JANSSEN

Dus misschien liegt u nu weer.

ASTRID

Toen was ik verdachte, toen
mocht ik liegen. Maar ik zweer
op mijn kleinkinderen dat ik nu
de waarheid spreek.

WILLEM

En ik zweer op alle kinderen van
de wereld dat je liegt.

Drie keer in z'n hart...

207 INT. DE BUNKER - RECHTSZAAL / GETUIGENCABINE - DAG

207

DAG 14 en Astrid heeft de tranen in haar ogen --

ASTRID

Nee, Cor was ook niet perfect.
Maar hij was gewoon kansloos bij
die liquidatie. Zo laf, vanaf
een motortje. En nou zit ie hier
schijnheilig te doen hoe erg ie
het vond? Het is echt de bloody
limit. Het is je fokking beste
vriend geweest!

Inschot in z'n hals...

208 INT. DE BUNKER - RECHTSZAAL / GETUIGENCABINE - DAG

208

DAG 15 en Willem kan zich niet meer inhouden --

WILLEM

Dat Jordaancabaret steeds, met een traantje wegpinken en alles. Nu doet ze of ze bang is, maar ze is gemener dan de zee diep is. Ze is echt een gevaarlijk meissie.

ASTRID

Man, jij spoort gewoon niet! Dat is waarom je opgeruimd moet worden.

WILLEM

En jij bent gewoon een politie-informant, smeerkees.

ASTRID

Het is genoeg jongen, je staat er voor zes. Maar ik ga me niet laten afschieten door jouw vriendjes

WIELAND

Het loopt wat uit de hand zo.

ASTRID

Ja, ik ben emotioneel.

WIELAND

Dat is ook wel aardig, mevrouw, dat geeft er wat kleur aan.

ASTRID

Ik zal proberen me in te houden.

Inschot in z'n schedel, drie keer in z'n hart...

209 INT. DE BUNKER - RECHTSZAAL / GETUIGENCABINE - DAG

209

DAG 16 en Astrid ontploft --

ASTRID

Je bent gewoon een fokking monster! Ik had je een kogel door je kop moeten schieten! Ik zit de hele dag alleen, wat heb ik nou nog? Niks! Ik ben alles kwijt. Terwijl hij vanuit de EBI een stel moordenaars op ons afstuurt.

WILLEM

Krijgen we dat verhaal weer...

ASTRID

Wij kruipen elke dag langs de gevel!

WILLEM

Je liegt, Astrid, en je weet dat je liegt.

ASTRID

Ik had je met m'n eigen handen-

JANSSEN

Ik verzoek de rechtbank wat meer sturing aan dit verhoor te geven.

ASTRID

Met jou ben ik ook helemaal klaar! Wat heb jij nou helemaal meegemaakt in je leven? Ga lekker terug naar je schoolbanken, jongen.

WIELAND

Waarom valt u Janssen zo aan?

ASTRID

Omdat ik dat wil! Dat hoef ik niet uit te leggen. Omdat ik dat wil!

210 INT. DE BUNKER - RECHTSZAAL / GETUIGENCABINE - DAG

210

Als afsluiting neemt Wieland het woord op DAG 17 --

WIELAND

De afgelopen zittingen heb ik u gelaten in het steekspel dat ontstond. Als een vader die zijn kinderen tijdens een rit naar Zuid-Europa laat bekvechten en denkt: ik schop ze er straks uit.

WILLEM

Was het maar waar.

WIELAND

Maar wat hier tussen u gebeurde, is niet de bedoeling. *We willen het niet meer hebben.* Is dat begrepen, door u beiden?

Holleeders gezichtsuitdrukking blijft strak, maar zijn kaken malen van ingehouden woede. Wieland richt zich tot Astrid --

WIELAND

Ik verzoek ook u als getuige het juiste decorum in acht te nemen. Ik wil niet meer hebben dat u door uw broer heen schreeuwt of dat u de advocaat van uw broer met "je" aanspreekt.

ASTRID

Oké. Sorry.

WIELAND

Dan sluit ik deze zitting bij deze af.

Een KLAP met de voorzittershamer brengt ons naar --

211 INT. SAFEHOUSE #1 - NACHT

211

-- Astrid liggend op de bank van haar safehouse. Midden in de nacht. Malend over haar optreden in de rechtszaak.

Willem zit tegenover haar en praat meelevend tegen haar --

WILLEM

Ik zei het toch? Ze trappen er gewoon niet in. Kan je wel de sjieke advocaat gaan uithangen, maar uiteindelijk ben je gewoon een ordinaire straatkat uit de Jordaan. Ik heb ook geprobeerd om te veranderen. Maar we zijn wie we zijn, Assie.

Astrid geeft geen antwoord, is niet van plan zich door Willems woorden te laten inpakken...

212 EXT. HONDENKENNEL - DAG

212

Astrid en Sonja hebben hun auto geparkeerd op een parkeerplaats en lopen naar een vrijstaande boerderij toe --

ASTRID

Volgens mij is het daar.

Astrid merkt dat Sonja somber is --

ASTRID

Niet zo mokken nou. We zijn in de buitenlucht, mooi weer, ver van Amsterdam.

SONJA

Het stinkt hier.

ASTRID

Gewoon gezonde mestlucht.

SONJA

Ik vind het ook niks voor jou,
dit. Hoe wou jij een hond gaan
uitlaten als je zelf amper de
straat op durft?

ASTRID

We moeten ons blijven aanpassen
aan de situatie, Box. Het is
nooit te laat om te veranderen.

SONJA

Ik ga hem niet voor je uitlaten,
hoor.

ASTRID

Doe 'ns effe niet zo. Ik krijg
al spijt dat ik je mee heb
genomen...

Astrid en Sonja zetten automatisch een paar stappen van
elkaar af als er een MAN op ze afkomt. Ze houden hem
strak in de gaten terwijl hij nietsvermoedend passeert.
Dan durven ze weer naast elkaar te lopen --

SONJA

Ik begrijp gewoon niet waarom ze
over Pien moesten beginnen. Wat
heeft zij met die liquidaties te
maken? Nu slaap ik helemaal niet
meer.

ASTRID

De New Yorker wil een interview
met me.

SONJA

Wat?

ASTRID

The New Yorker.

SONJA

Oké...

ASTRID

Ken je dat niet?

SONJA

Moet je dan naar New York?

ASTRID

Nee, ze sturen iemand naar
Nederland.

SONJA

Gelukkig. Ik wil nou even niet alleen zijn. Ik zie steeds dat koppie van Pien...

ASTRID

Vind jij dat ik het moet doen? Ze vertalen m'n boek daar. Moet je je voorstellen dat ik ook in Amerika een succesvolle schrijver zou zijn.

SONJA

Hier in.

ASTRID

Wat? Oh.

Ze lopen een oprit op, langs een bord met HONDENFOKKER MACHIELSE --

ASTRID

Dat zou toch wat zijn?

Sonja merkt dat Astrid haar telefoon checkt --

SONJA

Is er een zitting?

ASTRID

Ja, Peter moet. Over Endstra.

SONJA

Die heeft het er zelf naar gemaakt als je het mij vraagt.

ASTRID

Zeg dat maar niet in de rechtszaal.

Ze lopen naar de ingang van de hondenfokkerij.

213 INT. DE BUNKER - SCANSTRAAT - DAG

213

Peter R. de Vries wil door de scanstraat van de Bunker lopen maar wordt tegengehouden door een parketwachter --

PARKETWACHTER

Ook even de schoenen uit graag.

PETER

Ik moet m'n schoenen uitdoen?

PARKETWACHTER

Moet iedereen.

Peter kijkt de man strak aan...

214 INT. DE BUNKER - RECHTSZAAL - DAG**214**

In de rechtszaal wordt er gewacht. Willem veegt wat stofjes van zijn trui. Janssen leest door zijn aantekeningen. Wieland staart onbewogen naar Holleeder.

Dan verschijnt er een bode achter het podium. De man fluistert Wieland iets in waar de voorzitter van schrikt --

WIELAND
Hoe bedoel je weggegaan?
Waarheen?

Nog meer gemompel. Janssen gaat zich ermee bemoeien --

JANSSEN
Is er een probleem?

Wieland richt zich tot de zaal --

WIELAND
De eh... de rechtbank heeft met enige verbazing kennisgenomen van het feit dat meneer De Vries is vertrokken toen hem werd gevraagd zijn schoenen uit te trekken. Eh... de vraag is wat we met deze situatie doen...

JANSSEN
Wat is dit nou, zeg. Hij moet terugkomen! Vaardigt u anders een bevel medebrenging uit.

WIELAND
Ik schors de zitting voor nu even...

Microfoons gaan uit en de rechters staan op, driftig met elkaar overleggend. Willem schudt meewarig het hoofd.

215 EXT. HONDENKENNEL - DAG**215**

Astrid en Sonja wachten achter op het erf van de fokker, tussen de hokken waar grommende honden in zitten. Astrid kijkt op haar telefoon --

ASTRID
Jezus, Peet...

SONJA
Wat?

ASTRID
Niks. Oh, daar is ie weer.

De FOKKER met een Brabants accent komt met een grote, zwarte, grommende DUITSE HERDER aan een lijn op hen af --

FOKKER

Dit is 'm. Speciaal getraind als waakhond. Kaiser heet ie. En dat kan je ook niet meer veranderen want dat zit al ingebakken.

Het dier BLAFT en de fokker moet kracht zetten om hem kort aan de lijn te houden. Astrid heeft haar bedenkingen nu ze het beest in het echt ziet --

ASTRID

Hij is veel groter dan op het plaatje.

FOKKER

Da's meestal bij een plaatje, hè.

De man grinnikt maar Astrid en Sonja vinden hem niet heel grappig --

SONJA

Dat gekwijn. Die komt er bij mij niet in, hoor.

FOKKER

In uw situatie denk ik dat Kaiser een heel goed middel kan zijn. Zowel defensief als aanvallend.

SONJA

Je moet wel steeds naar buiten.

FOKKER

Maar daar beschermt ie je. Kijk die tanden.

De fokker biedt Astrid de riem aan --

FOKKER

Kijk maar eens of het past. Het is per slot van rekening wel een geladen wapen wat ik je meegeef.

Astrid neemt de riem van de fokker over. Kaiser keurt Astrid geen blik waardig en begint te trekken aan de riem --

FOKKER

Het zal wel even duren voor ie een band met je krijgt. Anders zou het een slechte waakhond zijn.

SONJA

Ver-schrikkelijk...

Kaiser trekt aan de riem en Astrid spreekt hem ferm toe --

ASTRID
Kaiser, AF!

FOKKER
Oh, doe dat maar niet. Nooit
commanderen, dat accepteert ie
niet. 't Is een mannetje, hè.

SONJA
Nog zo één...

Sonja loopt vast terug naar de auto terwijl Astrid nog pogingen doet het beest onder controle te krijgen. Ze ziet nog net dat Sonja een doosje pillen uit haar handtas pakt.

216 INT. SAFEHOUSE #1 - DAG

216

Kaiser loopt als een razende door Astrids safehouse, terwijl Astrid en Victoria toekijken --

VICTORIA
Dus ik kan hier niet wonen maar
je haalt wel dit in huis?

ASTRID
Die hond maakt het veiliger.

VICTORIA
Ja, ik voel me heel veilig (!)

ASTRID
Hij zal zo wel moe worden.

Ze nemen hun koffie mee naar de tafel en gaan Kaiser zoveel mogelijk uit de weg --

VICTORIA
Hoort ie zo te hijgen?

ASTRID
Niet in z'n ogen kijken
trouwens.

VICTORIA
Had je dat niet even wat eerder
kunnen zeggen? Ik kijk hem recht
aan!

Victoria laadt half-lachend een tas met eten uit en begint lunch klaar te maken als er GEBELD wordt.

Victoria kijkt verbaasd op, terwijl Astrid naar de voordeur loopt --

VICTORIA
Verwacht je iemand?

ASTRID
Ja, Kees komt even.

Ze doet open en daar staat inderdaad Kees, die verbaasd opkijkt van de aanwezigheid van Victoria --

KEES

Ik wist niet dat jij hier ook zou zijn.

VICTORIA

Trek je van mij niks aan...

KEES

(aait de hond)
Hee jongen! Hoe is het met jou!
(tegen Astrid)
Slim dit. Goeie beveiliging.

ASTRID

Kees, ik krijg een interviewer uit Amerika en die moet ik ergens ontvangen. Hoe gaan we dat aanvliegen?

VICTORIA

Wat? Uit Amerika?

KEES

Daarvoor moest ik komen?

ASTRID

Ik moet dat nu regelen, ze wachten op antwoord.

VICTORIA

Ik dacht dat we zouden lunchen. Ik heb Italiaanse broodjes mee.

ASTRID

Ja, heel even.

KEES

Nou, in ieder geval niet hier. En ik ben er ook niet heel blij mee dat zij hier weer is.

VICTORIA

(in zichzelf)
Nou, 'zij' ook steeds minder...

ASTRID

Maar hebben jullie niet ergens een plek waar ik die man veilig kan ontvangen? Hij is hier een paar dagen.

KEES

Dat is echt geen klus voor de DBB, Astrid. Daar hebben we de mensen niet voor. Kunnen we trouwens meteen even door de planning van komende weken heen?

(MORE)

KEES (cont'd)
 We hebben jou staan op de 18e in
 de Bunker...

Astrid ziet dat Victoria haar spullen pakt en vertrekt --

ASTRID
 Waar ga jij nou heen?

VICTORIA
 Geef mijn broodje maar aan dat
 beest.

ASTRID
 Nee, wacht nou, we-

Maar Victoria is weg. Astrid richt zich weer op Kees --

ASTRID
 Dus ik mag niet als advocaat
 werken van jullie want dat is te
 gevaarlijk, maar als ik zelf wat
 initiatief toon en een andere
 carrière begin dan helpen jullie
 ook niet?

KEES
 Ik zou zeggen, huur ergens een
 hotelkamer. Je hebt geld zat,
 toch? Zo'n hond is ook niet
 gratis. Volgens mij heeft ie
 geplast trouwens.

Hij wijst op Kaiser die in de hoek heeft zitten plassen.
 Astrid grijpt geïrriteerd wat doekjes en gaat het
 schoonmaken terwijl Kees meewarig toekijkt.

217 INT. DE BUNKER - RECHTSZAAL - DAG

217

Later. Peter R. de Vries zit op zijn plek, vooraan in de
 rechtszaal. Janssen zit rechts naast hem, Willem schuin
 achter hem. Wieland kijkt streng --

WIELAND
 Fijn dat u tijd kon maken.

PETER
 Ik ben een bedreigde getuige,
 niet een of ander
 onderwereldfiguur.

JANSSEN
 Ook wij trekken onze schoenen
 uit als we naar binnen gaan.

PETER
 Dat moet u zelf weten.

WIELAND

U bent hier op verzoek van de verdediging. Meester Janssen, aan u het woord.

JANSSEN

Ja, ik wil graag met u spreken over de relatie tussen Willem Holleeder en Willem Endstra, en dan met name de periode tussen juni 2004 en eind 2005 en uit de periode maart-april 2011. Ik zie dat u uw dossiers hebt meegenomen?

Peter legt zijn hand op twee ordners --

PETER

Ik heb mijn verklaringen bij me.

WILLEM

"Verklaringen"... Je bent geen politieman, Peet. Aantekeningen zijn het.

PETER

Naar wie moet ik luisteren, meneer de voorzitter?
(draait zich naar
Janssen en Willem)
Naar u of naar hem?

WIELAND

Meneer Holleeder, houdt u zich een beetje in.

JANSSEN

Die dossiers, gaat u die inbrengen?

PETER

Daar wil ik een nachtje over slapen.

JANSSEN

Maar u heeft ze meegenomen.

PETER

Dat zei u al.

Janssen kijkt verzoekend naar de rechtbank --

WIELAND

U gooit de knuppel in het hoenderhok, maar als de kippen kakelend op tafel springen, dan trekt u die knuppel weer in. Waarom is dat?

PETER

Ik heb daar mijn redenen voor.
Maar u mag wel kennisnemen van
wat er in mijn verklaringen
staat. Uit die periode waar u
naar vraagt in 2011 heb ik
bijvoorbeeld een telefoongesprek
met Willem...

Willem schiet overeind, als door een adder gebeten --

WILLEM

Dat ken niet! Ik ken niet gebeld
hebben want in 2011 zat ik in de
EBI en daar ken je niet bellen!
Ik wil dat de rechtbank Peter de
Vries van meened beschuldigt!

PETER

(kalm)

Ik heb het gesprek uitgewerkt in
m'n map zitten.

WILLEM

Dit kan niet waar zijn!

PETER

Het was een gesprek dat we
voerden via de advocatentelefoon
van zijn toenmalige advocaat.

Alle ogen gaan naar Willem, die schrikt van wat Peter
zegt. Peter draait zich naar hem toe. Er gebeurt iets in
hun blikwisseling wat we pas later zullen begrijpen.

Dan bindt Willem in --

WILLEM

Hij heeft gelijk, dat gesprek is
geweest. Het spijt me, ik was
het helemaal vergeten.

PETER

Ja. Nou. Dit is dus een
schoolvoorbeeld van de manier
waarop hij opereert. Eerst
glashard ontkennen en dan met de
wind meedraaien. Net als met het
contract over die Amerikaanse
film dat hij niet zou kennen,
maar waar vervolgens gewoon zijn
eigen handtekening onder staat.

WILLEM

Je hebt mij er gewoon ingeluisd.
Samen met Sonja. Ik had m'n
leesbril niet bij me die dag.

PETER

Ziet u?

Wieland glimlacht ongemakkelijk. Dit gaat weer een lange dag worden.

218 INT. SAFEHOUSE #1 - NACHT

218

Chaos bij Astrid. Kaiser heeft al een plaid, een afstandsbediening, kussens en een drinkbak vernalen met zijn kaken en hij bijt nu driftig in de bezem die Astrid gebruikt om hem op afstand te houden --

ASTRID

Nee, ga af! Af!

Kaiser begint tegen haar te GROMMEN en komt haar kant op. Astrid rent weg uit de woonkamer.

CUT TO:

Later. Kaiser ligt rustig te slapen in de verder lege woonkamer waarin de lichten nog allemaal aan zijn. Astrid is nergens te bekennen.

219 INT. SAFEHOUSE #1 - SLAAPKAMER - NACHT

219

Een stoel onder de deurkruk. Een emmer met een wc-rol ernaast op de grond. Astrid ligt met kleren aan op haar bed.

Ze kijkt op haar wekkerradio. Het is pas negen uur. Ze pakt haar telefoon erbij maar het scherm is dood. Leeg.

Even twijfelt ze, zal ze naar de woonkamer..? Maar ze bedenkt zich en laat zich weer op haar bed vallen.

Niets te doen hier. Niets behalve nadenken...

220 EXT. STRAAT OUD-ZUID* - DAG (JAREN '90)

220

Astrid staat in een net pak en met een zware advocatentas op straat te wachten. Ze checkt haar horloge en kijkt geïrriteerd om zich heen.

Dan komt haar broer Willem eindelijk aanlopen. Maar hij is niet alleen, naast hem loopt WILLEM ENDSTRA. Ze hebben allebei sporttassen over hun schouders, lachend.

Als Willem dichterbij komt, ziet hij Astrid staan --

WILLEM

Hee schat.

ASTRID

Ik sta hier al een half uur te wachten.

WILLEM
Ken je Willem al?

Willem Endstra steekt zijn hand uit --

ENDSTRA
Willem Endstra, leuk je te
ontmoeten.

ASTRID
Astrid.

WILLEM
Willem leert mij een beetje hoe
het vastgoed werkt. Echt wel een
interessante wereld is dat.

ASTRID
Oh? Wat eh... wat voor dingen
doen jullie dan precies?

WILLEM
Waarom vraag je dat?

ASTRID
Jij begint erover.

ENDSTRA
Ik leer hem hoe wij zaken doen,
hij klust wat in m'n pandjes.

ASTRID
Je klust voor hem?

WILLEM
Tuurlijk. Beetje stukadoren,
beetje incasso...

Dat laatste doet Astrid fronzen --

WILLEM
Ik ga gewoon langs. Als ze m'n
kop zien betalen ze meteen.

ENDSTRA
De naam Holleeder doet veel.
Maar dat hoef ik jou niet te
vertellen natuurlijk.

WILLEM
Is voor haar als advocaat ook
wel eens handig.

ENDSTRA
Oh je bent advocaat! Ik-

Hij wordt onderbroken door zijn telefoon, een grote Nokia
met uitschuifantenne --

ENDSTRA
 Momentje hoor...

Endstra loopt bellend weg en Willem en Astrid kunnen een privé-gesprek voeren --

WILLEM
 Waar moest ik nou voor komen?

ASTRID
 Ik kom net bij Beppie vandaan.
 Je bent bij haar weg?

WILLEM
 Oh. Ja. Ik was helemaal klaar
 met dat wijf.

ASTRID
 Da's de moeder van je kind, Wim.

WILLEM
 Ja, nou? Ik heb een nieuwe. D'r
 vader is eigenaar van de
 Rembrandttoren.

ASTRID
 Ken je die ook via je nieuwe
 vriendje soms?

Endstra beëindigt zijn telefoongesprek en komt teruglopen. Willem praat snel, gefluisterd met Astrid --

WILLEM
 Je gaat dit niet voor mij
 verneuken, As. Dat Heinekengeld
 ga ik bij hem inleggen. Dan is
 het wit. En dan ken niemand me
 meer wat maken.

Voor Astrid kan antwoorden is Endstra al weer teruggekeerd --

ENDSTRA
 Sorry hoor, moest even.
 (tegen Wim)
 Ga je straks nog even dat
 dingetje voor me doen bij die
 Chinees?

WILLEM
 Ga ik voor je regelen, pik.

ENDSTRA
 Maar een advocaat, dat is altijd
 handig. Zullen we een keer wat
 gaan eten anders?

Astrid twijfelt maar ziet aan de blik van Willem dat weigeren geen optie is...

221 INT. JAPANS RESTAURANT - DAG (JAREN '90)

221

Een Japans restaurant in een sjiek hotel. Astrid zit tegenover Willem en Endstra, waar ze niet heel blij mee is --

ENDSTRA

Ik moet weleens wat contractjes laten checken van huizen en daar heb ik wat mannetjes voor hier en daar, maar ik kan altijd nieuwe gebruiken. Of een vrouwtje, natuurlijk.

Willem lacht daar te hard om en Astrid vindt het maar niks --

ENDSTRA

Zou ik daarvoor eens een beroep op je kunnen doen? Ik betaal goed, dat zal je broer bevestigen.

ASTRID

Oh. Maar... eh... ik ben eigenlijk strafrechtadvocaat.

ENDSTRA

Hindert niet. Het gaat me d'r meer om dat ik kan zeggen dat er een advocaat naar gekeken heeft.

WILLEM

Het is allemaal helemaal senang.

Astrid rekt tijd door een slok te nemen van haar thee, dan --

ASTRID

Ik heb een collega die heel goed is met vastgoed. Die vindt het vast te gek. Zal ik het hem vragen?

Een tegenvaller. Endstra's glimlach vervaagt. Willem is woedend maar houdt zich in --

ENDSTRA

Zo omhoog zit ik nou ook weer niet. Pardon, even naar *the little boy's room*, bestel maar vast wat je wil, alles is goeie kwaliteit hier.

Endstra loopt weg en Willem grijpt Astrids hand over tafel stevig vast --

WILLEM

Wat doe je nou? Probeer je mij een beetje voor lul te zetten?

ASTRID

Als jij zijn kont wil kussen dan moet je dat zelf weten, Wim. Daar heb je mij niet voor nodig.

Willem laat haar los en lacht geforceerd --

WILLEM

Is dat wat je denkt dat ik doe?

ASTRID

Niet?

WILLEM

Het is als dit hier.

Hij wijst op een bakje met edamame boontjes waar hij van heeft zitten snoepen --

WILLEM

Ze zetten dat gewoon voor je neer. Heb je niet om gevraagd, maar je eet er toch van, want ja... En als ze maar lang genoeg wachten, heb je dat hele bakje leeggevrotten. En *dan* pas krijg je de rekening. Zo doe ik het ook met hem.

Astrid kijkt haar broer geschrokken aan, terwijl Willem uitgebreid de menukaart begint te bestuderen --

WILLEM

Kushi Yaki..? Wat is dat nou weer?

222 INT. DE BUNKER - RECHTSZAAL - DAG

222

Willem zit op zijn praatstoel in de rechtszaal. Tekst in beeld: **DAG 28** --

WILLEM

Heel veel criminelen gebruikten Endstra om wit te wassen. Stanley Hillis had er een miljoen of tien. Klepper en Mieremet ook miljoenen. En ik was een beetje de spreekbuis van al die boeven. Want ik wilde de taal van de bovenwereld leren.

SOMSEN

Hoeveel geld had u zelf bij Endstra gestald?

WILLEM

Dat was toen zo'n beetje acht miljoen euro.

SOMSEN

U weet het niet precies?

WILLEM

Nee. Dat zat in pakketjes. Daar werd constant mee geschoven.

SOMSEN

Ik vind dat moeilijk te geloven. U wil breken met uw verleden, naar de bovenwereld. Maar u heeft geen enkel zicht op uw geld?

WILLEM

Ik ben niet op de millimeter. Ik was al blij als ik die acht miljoen wit kon krijgen.

WIELAND

Maar heeft u voorbeelden? Weet u waar uw geld in is gegaan?

WILLEM

Een woning aan het Museumplein weet ik... het Confectiecentrum... en de huisjes bij Vinkeveen. Daar zaten Klepper en Mieremet ook in. En na een tijdje werd er dan weer mee geschoven. Dan zei Endstra: ik heb dit en dit gekocht, wil je daar voor zoveel in mee? En dan zei ik ja of nee.

SOMSEN

En niks daarvan is vastgelegd?

WILLEM

Ik dacht 'het zit wel goed'.

Somsen geeft het op. Naar een volgend onderwerp dan maar --

SOMSEN

U zegt u was spreekbuis, maar op een zeker punt stonden u en Mieremet niet meer op goede voet. Op 26 februari 2002 werd hij beschoten en hij zei dat u daar achter zat.

Voor Willem kan reageren, grijpt advocaat Janssen al in --

JANSSEN

We behandelen nu toch Endstra? Thema 2? Mieremet is thema 3.

SOMSEN

Ik ga niet in op de aanslag, ik
doel op het interview met
Mieremet dat daarna in De
Telegraaf verscheen.

WILLEM

Ja, dat was het begin van het
einde...

223 EXT. STRAAT OUD-ZUID - DAG (2002)

223

Willem loopt woedend met Astrid over straat. Astrid leest
de Telegraaf van 28 augustus 2002 --

ASTRID

"Het motief achter de aanslag
vormt volgens Mieremet een
zakelijk miljoenengeschil met
twee mensen: Heineken-ontvoerder
Willem Holleeder en
vastgoedhandelaar Willem
Endstra."

WILLEM

Zegt ie gewoon in de krant. Die
schele kankerhond!

ASTRID

"Ook andere jongens uit het
milieu doen volop zaken met
Endstra, die bereid is grote
bedragen te investeren in
onroerend goed, zonder dat naar
de herkomst van het geld wordt
gevraagd. Je kunt hem zien als
de bank van de onderwereld. En
Holleeder als z'n waakhond." Dit
is niet goed, Wim.

WILLEM

Hij gooit ons d'r gewoon allebei
onder. Wat heb ik nou nog aan
Endstra, als mensen dit over hem
weten. Die hele zaak is
verkankerd nou! GODverDOMME!

Astrid kijkt toe hoe Willem tegen een fiets begint te
trappen, totdat het hele wiel om een boom gebogen
staat --

WIELAND (V.O.)

Ik neem aan dat u daar niet blij
mee was?

224 INT. DE BUNKER - RECHTZAAL - DAG

224

Terug in het nu. Willem speelt de vermoorde onschuld --

WILLEM

Ik nam het niet zo serieus. Ze schrijven zoveel.

WIELAND

Maar het zette uw relatie met Endstra wel onder druk?

WILLEM

Dit was niet zijn schuld. Dit was Mieremet. Die was kwaad omdat hij z'n geld niet kreeg. Voor Endstra vond ik het gewoon heel erg. Die man had een heel net leven, het was een vriend van me. Ik bracht z'n kinderen zelfs naar school. Maar na dat interview kon ik niet eens meer bij hem op kantoor komen.

225 EXT. KANTOOR ENDSTRA - DAG (2002)

225

Willem en Endstra zitten naast elkaar op een bankje, vlak bij Endstra's kantoor --

ENDSTRA

Hoofd juridische zaken van de ABN kwam langs, hebben alle rekeningen opgezegd. Twintig rekeningen!

WILLEM

Bloedhonden zijn het.

ENDSTRA

Ik zeg tegen iedereen die het horen wil dat ik jou niet eens ken, ik hoop dat je dat begrijpt?

WILLEM

Tuurlijk, dat moet je ook doen.

ENDSTRA

Maar het helpt geen ene sikkepit. Kredietlijnen: allemaal weg.

WILLEM

Slaap je nog wel een beetje?

ENDSTRA

Nou, niet veel.

WILLEM

Moet je wel doen hoor. Beetje aan jezelf denken. We zitten samen de rit wel uit.

ENDSTRA

Ik hoop het.

WILLEM

Als je iets nodig hebt, laat het me weten, goed? Ik ben er voor je.

ENDSTRA

Jij bent een echte vriend.

WILLEM

Spreekt toch voor zich, gap.

We nemen AFSTAND van de twee mannen op het bankje en ineens BEVRIEST het beeld met het geluid van een SLUITER...

226 INT. DE BUNKER - RECHTSZAAL - DAG

226

...en die beroemde FOTO wordt in het hier en nu vertoond op een SCHERM in de rechtszaal. Wieland wijst naar het scherm --

WIELAND

Dat is wat u hier besprak?

WILLEM

Wat anders?

De officieren van het OM en zelfs een aantal rechters heeft moeite de ongelovige lach van het gezicht te houden --

WILLEM

Maar nadat die foto in de Quote stond, kon ie niet meer volhouden dat we elkaar niet kenden. Dus toen kwam ie met het verhaal dat ik hem af zou persen. Hij kon in feite niet anders.

WIELAND

Was Endstra dan niet bang voor u?

WILLEM

Voor mij? Hij was bang voor Mieremet! Als ie echt bang voor mij was, had ie me nooit beschuldigd! Ik was gewoon de lul.

WIELAND

Terwijl u alleen maar hogerop wilde.

WILLEM

Ik ben gewoon een jongen van de straat die het in z'n kop haalde om te dromen van iets beters. Is dat verboden?

227 INT. HOTELKAMER - DAG

227

Astrid kijkt rond in een sjieke hotelkamer. Ze heeft zich elegant aangekleed en bekijkt zichzelf in de spiegel. Ze checkt een laatste keer of alles er is: koffie, koekjes, en gaat dan weer zenuwachtig op het bed zitten.

Ze SCHRIKT van de klop op de deur, maar staat snel op en opent de deur. Journalist PATRICK RADDEN KEEFE (45) kijkt haar vriendelijk aan, een rolkoffertje achter zich --

PATRICK

Astrid?

ASTRID

Yes, come in, please.

PATRICK

I took two different taxi's, like you suggested. And I looked in the mirror the entire time. If I was followed I sure didn't spot it.

ASTRID

Yeah, sorry about all that.

PATRICK

No, I understand. That's why we're here, right? I'm just so glad you wanted to see me.

ASTRID

Everything for The New Yorker.

Ze gaan zitten en Astrid schenkt hen allebei koffie in --

ASTRID

So... uh... how does this work?

PATRICK

We just talk. I ask you questions, you answer them. If you don't feel comfortable answering them, just tell me. We don't have much time together but I really want to get to know you.

ASTRID

Okay. Well, ask away.

PATRICK

Before we start, I was wondering if it's possible for me to talk to Sonja as well. Maybe even the reporter, what's his name, Peter de Vries?

ASTRID

Oh. Uh... I don't know. Why?

PATRICK

Just for the other perspective.

Astrid is een beetje van haar stuk gebracht, maar herstelt zich snel --

ASTRID

I'll ask them. But I think I should be there if you talk to Sonja.

PATRICK

That's fine. Why is that?

ASTRID

She's not uh... she's a bit fragile right now?

PATRICK

Completely understand. Well, I read your book on the plane here. It is absolutely mesmerizing.

ASTRID

Oh. Thank you! I didn't know the translation had come out already.

PATRICK

No, they just send me the text, I read it on my laptop.

ASTRID

I'll have to get you a copy in Dutch. Maybe even sign it for you?

PATRICK

That would be amazing. So, I guess we should start with the beginning, right? Can you tell me a bit about growing up in, how is it pronounced? Jor-jordane?

ASTRID

De Jordaan. Well, it wasn't easy...

228 INT. BOEKWINKEL - DAG

228

Astrid loopt angstig maar vastberaden door een boekwinkel. Ze kijkt de hele tijd op of iemand haar herkent, maar niemand let op haar.

Ze ziet een tafel met de TOP-10, en haar boek Judas ligt op de eerste plek. Ze pakt trots een exemplaar en loopt naar de kassa, waar een wat pedante BOEKVERKOPER staat --

ASTRID

Deze graag.

De boekverkoper scant het boek met een zuinig gezicht --

ASTRID

Heeft u het gelezen?

BOEKVERKOPER

Een deel.

ASTRID

En? Is het wat?

BOEKVERKOPER

Het verkoopt goed.

ASTRID

Dat vroeg ik niet.

BOEKVERKOPER

Is het misschien een kado?

ASTRID

Sorry, maar is er soms iets mis met dit boek?

De boekverkoper kijkt even om zich heen, durft Astrid dan zijn mening toe te vertrouwen --

BOEKVERKOPER

Als u het mij vraagt bestaat dat hele boek uit leugens. Je gaat mij niet wijsmaken dat die zus zelf nooit heeft verdiend aan d'r broer. En nu is het ineens van 'oh, we waren zo bang'. Gaat er bij mij niet in. Ik vind het een vals sekreet, het spijt me.

ASTRID

En waar baseert u dat allemaal op?

BOEKVERKOPER

Gewoon logisch nadenken.

ASTRID

Dat valse sekreet staat binnenkort in de New Yorker, las
(MORE)

ASTRID (cont'd)
 ik ergens. Best een
 vooraanstaand blad, toch?

BOEKVERKOPER
 Ik heb wel wat tips als u een
 echt goed boek wil lezen?

ASTRID
 Nee, ik wil deze. En mooi
 ingepakt graag. Met een strikje.

De boekverkoper gaat met een grimas aan de slag...

229 INT. SAFEHOUSE #1 - DAG

229

Kaiser heeft een kledingstuk van Astrid en trekt het kapot, terwijl Astrid het van hem terug probeert te krijgen --

ASTRID
 Luister naar me! Ik ben je baas!

Maar Kaiser luistert niet. Astrid ziet een plantenspuit en grijpt hem, sproeit de hond in zijn gezicht...

...en dat was geen goed idee. Hij komt GROMMEND op Astrid af en ze kan maar één kant op...

HET BALKON OP

waar ze de deur achter zich dicht ramt. Kaiser BLAFT driftig en springt kwijlend tegen het raam op.

Astrid draait zich van hem weg. Naar de vele ramen die nu op haar uitkijken. Ze voelt zich bekeken, onbeschermd.

Ze kijkt weer naar binnen. Kaiser is weggelopen. Astrid draait zich naar haar balkondeur...

...maar die heeft geen klink aan de buitenkant --

ASTRID
 Oh, kom op...

Gelukkig heeft ze haar telefoon. Ze belt een nummer --

CROSSCUT MET:

230 INT. HUIS SONJA - DAG

230

Sonja ligt lamlendig op haar bank, een bijna lege strip pillen naast haar --

SONJA
 Ja?

ASTRID
 Ik heb mezelf buitengesloten op
 m'n balkon, je moet even komen.

SONJA
Hoe doe je dat nou weer?

ASTRID
Dat maakt nu even niet uit.

SONJA
Maar nou moet ik helemaal
daarheen komen? Dat kost me een
uur.

ASTRID
Ik kan niet springen, Son.

SONJA
Ik moet m'n huis nog stofzuigen
voor die journalist.

ASTRID
Dat hoeft helemaal niet.

SONJA
Jij wil dat ik met die vent
praat.

ASTRID
Ik wil dat helemaal niet, *hij*
wil dat.

SONJA
Dan maak ik al helemaal schoon.
Ik kan echt even niet gaan
rijden nu, hoor.

ASTRID
Son! Je gaat hem niet spreken
zonder mij, hoor.

SONJA
Nou zeg, ik ben niet debiel. Jij
bent degene die de hele
rechtbank bij elkaar heeft lopen
schreeuwen, hoor. Ik ga hangen.

En ze hangt op. Astrid blijft woedend achter op haar
balkon. Ze denkt even na, belt dan een ander nummer --

ASTRID
Kees? Ik heb even je hulp nodig.

231 EXT. SAFEHOUSE #1 - BALKON - NACHT

231

Later. Astrid zit nog steeds op haar balkon, ze is
neergezakt op de grond. Het is koud. Ze belt met Storm --

ASTRID
En vind je dat leuk, zwemles?

STORM (V.O.)
*Ja wel leuk. Maar ik durf nog
niet met m'n ogen open onder
water.*

ASTRID
Nee, dat is ook eng.

STORM (V.O.)
Kan jij dat wel, oma?

Astrid kijkt op als achter haar LICHT gaat branden in
haar huis --

ASTRID
Oma moet even ophangen nu. Maar
ik bel je later terug, goed?

STORM
Oké.

Astrid hangt op terwijl Kees de balkondeur opent --

KEES
Ja, da's niet handig hè.

Astrid stapt rillend van de kou naar binnen --

232 INT. SAFEHOUSE #1 - NACHT

232

-- en ziet dat Kaiser netjes in zijn bench ligt.

ASTRID
Hoe heb je dat gedaan?

KEES
Hij lag erin toen ik binnenkwam.

Astrid kijkt Kaiser pissig aan. Schijnheil...

KEES
Over donderdag, we halen je om
half acht op met de tank voor je
zitting. Heb je opvang voor hem?

ASTRID
Hij redt zich wel.

KEES
En jij? Red jij je een beetje?

Astrid is verbaasd om de interesse van Kees --

KEES
Je moet over Endstra praten,
toch?

ASTRID
Volg jij de zaak dan?

KEES

Professionele interesse. Maar kunnen we weer wat vuurwerk verwachten? Grote onthullingen?

ASTRID

Kees, ik ben moe...

KEES

Oké, oké. Half acht dus.

Hij vertrekt en trekt de woonkamerdeur net iets te hard dicht, waardoor Kaiser GROMMEND wakker wordt. Astrid zucht...

233 INT. SAFEHOUSE #1 - SLAAPKAMER - NACHT

233

Astrid heeft zich weer in haar slaapkamer teruggetrokken met de deur gebarricadeerd. Ze probeert te slapen maar het BLAFFEN en KRABBEN van Kaiser houdt haar wakker.

Ze sluit haar ogen en focust zich. Het geluid van de hond verdwijnt langzaam naar de achtergrond, totdat het uiteindelijk helemaal weg is.

In plaats daarvan, hoort ze de stem van Willem --

WILLEM (V.O.)

Die kankerlijer zit hier om de hoek te vreten. Van mijn geld.

234 EXT. APPARTEMENT ASTRID - NACHT (2004)

234

Terug in de tijd. Astrid staat in pyjamabroek en ochtendjas in het portiek van haar flat terwijl Willem tekeer gaat --

ASTRID

Wat, wie?

WILLEM

Wie denk je? Endstra. Denkt dat ie verstoppertje met me kan spelen. Als ik bij hem aanbel zegt z'n wijf dat ie er niet is. Ga erheen, en kijk wat hij doet.

ASTRID

Ik lag al te slapen, Wim.

WILLEM

Hij moet gewoon betalen! Die kankerhond. En ik kan niet met hem gezien worden, dan neemt er straks weer iemand een foto.

ASTRID

Ik heb daar niet zo'n zin in...

WILLEM

Wil jij dat ik er zelf heen ga dan? Luister, als ik daarheen ga, loopt het uit de hand. Op zeker. Als hij tegen mij één verkeerd woord zegt, dan ken ik niet meer terug, As. Wil je dat?

Astrid twijfelt, weet niet wat ze moet doen hier --

WILLEM

Luister, je moet daar alleen maar zitten. Je hoeft niks te doen. Niks aan de hand. Gewoon zitten, dan snapt ie het wel.

Willem duwt Astrid hardhandig haar huis in --

WILLEM

Nou hup, trek je kleren aan!

235 INT. JAPANS RESTAURANT - NACHT (2004)

235

Astrid komt het Japanse restaurant binnen. Ze scant de ruimte en ziet Willem Endstra zitten, met zijn hele GEZIN.

Een OBER komt Astrid tegemoet --

OBER

Voor één persoon?

ASTRID

Ja, graag.

De ober gaat Astrid voor door de ruimte. Ze komt aan een tafeltje te zitten waar Endstra haar kan zien, maar hij is in een vrolijk gesprek met zijn kinderen verwickeld.

De ober laat Astrid alleen. Ze is nerveus, pulkt aan haar nagels. Ze blijft blikken op Endstra werpen... totdat zijn blik uiteindelijk op haar valt.

De glimlach op zijn gezicht bevriest.

Astrid slikt. Knikt naar hem.

Endstra knikt terug.

Hij houdt zijn blik op Astrid terwijl hij iets fluistert tegen de man naast hem. "Normaal doen..."

Astrid SCHRIKT op van de ober die met de kaart aan haar tafeltje verschijnt. Ze neemt de kaart niet aan --

ASTRID

Ik heb een beetje haast. Doe maar een cola light en een Chinese tomatensoep.

De ober vertrekt. Astrid kijkt in het rond. Komt uiteindelijk met haar blik weer uit op Endstra.

Hij kijkt haar nog steeds strak aan. Asgrauw.

Dan wenkt hij Astrid naar zich toe.

Astrid staat op. Loopt naar Endstra's gezelschap, waar ze ongemakkelijk naast de tafel komt te staan --

ENDSTRA
Heeft Wim je gestuurd?

ASTRID
Je weet hoe die is...

ENDSTRA
Kom even zitten dan.
(tegen zijn kind)
Ga jij even ergens anders
zitten.

Astrid gaat zitten. Ze knikt ongemakkelijk naar de mensen aan tafel. Die kijken haar allemaal fel aan. Endstra praat tegen Astrid op zachte, indringende toon --

ENDSTRA
Ik kan hem niet betalen, ik kan
niemand betalen. Ik wil wel,
maar ik zit helemaal klem.

ASTRID
Je kan blijkbaar wel hier
eten...

ENDSTRA
Op een credit-card. Hoe wist
Willem dat ik hier zat?

Astrid haalt haar schouders op --

ENDSTRA
Zeg hem maar dat ie als eerste
aan de beurt is als ik uit deze
ellende kom. Ik weet echt wel
wat er anders met me gebeurt,
hoor.

ASTRID
Ja..?

ENDSTRA
Ik ben niet achterlijk.

ASTRID
Oké, is goed.

Astrid staat op en loopt terug naar haar tafeltje, waar haar tomatensoep nu staat. Ze neemt snel een paar happen,

pakt dan wat geld uit haar tas, legt het op tafel en vertrekt.

236 EXT. APPARTEMENT ASTRID - NACHT (2004)

236

Astrid loopt weer naar haar huis door de koude nacht, als Willem plotseling naast haar verschijnt --

WILLEM

En?

ASTRID

Hij kan niet betalen. De banken hebben hun relatie met hem opgezegd. Die man kan geen kant op.

WILLEM

As, als je wil betalen, ken je altijd betalen. Wat zei die toen ie je zag?

ASTRID

Hij was bang.

WILLEM

(lachend)

Hij schijnt in z'n broek, hè. Moet ie ook maar betalen. Goed gedaan, hoor. Slaap lekker nog, schat.

Willem slaat af terwijl Astrid de weg naar huis vervolgt, somber om wat ze heeft moeten doen.

237 INT. DE BUNKER - RECHTSZAAL - DAG

237

OvJ Stempther spreekt tot Willem op **DAG 29** --

STEMPHER

Het OM is van mening dat iemand die gelinkt kan worden aan de moord op Endstra, u in de EBI een bericht heeft gestuurd via post voor een mede-gevangene.

WILLEM

Wat een onzin. Wat, om een postzegel uit te sparen of zo?

GELACH op de publieke tribune, tot ergernis van het OM --

STEMPHER

U ontkent dat u die brief heeft gehad?

WILLEM

Ik krijg heel veel post.
Brieven, kaarten, mensen die me
stalken, aanzoeken, naaktfoto's.

JANSSEN

Wij krijgen ook veel post voor
de heer Holleeder.

WILLEM

Ik verdenk hem ervan dat ie
brieven van vrouwen achterhoudt.

Weer GELACH van de publieke tribune --

WIELAND

Hoe adresseren mensen die post?

WILLEM

Eh... nou gewoon, Willem
Holleeder, Vught. Dan komt het
wel aan, hoor.

Voor de derde keer gelach en OvJ Tammes is er klaar
mee --

TAMMES

Ik ben blij dat de publieke
tribune dit grappig vindt. Wie
hier niet om kon lachen was
Willem Endstra zelf. Misschien
is het goed om een paar quotes
te beluisteren uit de gesprekken
die hij tussen maart 2003 en
januari 2004 met de CIE voerde,
op de achterbank van een
rijdende auto.

Er wordt een opname gestart. Willem is het er niet mee
eens en rolt met zijn ogen.

238 INT. RIJDENDE AUTO - DAG (2003/2004)

238

De quotes van Endstra komen tot leven door korte
brokstukken van gesprekken met offscreen CIE-rechercheurs
JAN, HENK en CARL waarin we Endstra zienderogen af zien
takelen --

ENDSTRA

Hij heeft geen moraal. Nul. En
hij heeft ook gewoon Van Hout
omgelegd. Dat zegt ie gewoon. En
ik zo van: 'Maar vind je dat dan
niet erg voor je zusje?' 'Ach,'
zegt ie, 'ze janken even, maar
over een maand of twee is het
weer over. Hij ligt nou onder de
grond te rotten: de wurmen
kruipen door zijn lichaam heen.'

(MORE)

ENDSTRA (cont'd)
Ja, dat vind ik geen normale tekst.

CUT TO:

ENDSTRA
Ik moet twintig miljoen betalen, dan ben ik er vanaf, zegt ie.

JAN
Ja, maar bent u er dan echt vanaf?

ENDSTRA
Het zijn gewoon beesten. Ik wist niet dat mensen zo slecht konden zijn.

CUT TO:

ENDSTRA
Dus nou moet ik vanavond weer op komen draven. Bij de manege daar, weet je, bij die hockeyvelden. En dan zal hij wel weer vragen: 'Hoe is het met dat geld'. En dan gaat hij me weer een beetje bedreigen. Dat is gewoon standaard nu.

JAN
En uw huis, is dat kwetsbaar?

ENDSTRA
Het is wel kogelvrij. Maar ik ben heel kwetsbaar, want ik stap soms voor mijn kantoor uit de auto.

CUT TO:

ENDSTRA
Ik denk dat hij zo'n twintig miljoen heeft. In de pot bij Dino. En daar doen ze samen allemaal drugdeals... Weet ik wat ze allemaal aan het doen zijn. Hij zegt: ik heb geprobeerd netjes te zijn, maar dat wordt me niet gegund dus nu word ik een boef. En dan ben ik een goeie boef zegt ie.

CUT TO:

ENDSTRA
Dus ik zei: 'Ja, ik snap niet waarom je mij zo achterna rent voor dat geld.' Ik zeg: 'Die Mieremet loopt vrolijk rond!'...
(MORE)

ENDSTRA (cont'd)
 Zegt ie "Die schiet ik kapot!
 Wacht maar af,' zegt ie. Ja, ik
 weet niet of je er wat aan hebt.

Geen reactie van de rechercheurs --

ENDSTRA
 Want tegen mij is ie ook zo hè,
 van eh... 'Ja, jij kan wel
 weggaan, maar je familie is
 hier.' En je kinderen. Eva. Ik
 vind het zó... zó... als ik haar
 aankijk, ja, dat is mijn
 dochtertje dan. Ze is maar zes.

CUT TO:

ENDSTRA
 Ik heb me ingelaten met de
 verkeerde mensen. Dat is fout.
 En dingen gedaan, waar ze me mee
 kunnen afpersen.

HENK
 Willem, daar valt allemaal over
 te praten.

ENDSTRA
 Die garantie is wel belangrijk,
 dat jullie me niet laten vallen.

CARL
 Dat zullen we niet doen.

CUT TO:

Endstra gaat uitstappen --

ENDSTRA
 Ik hoor van jullie, hoop ik. Er
 moet echt snel iets gebeuren,
 hoor.

CARL
 We blijven echt bezig.

Endstra verlaat de auto en gooit de deur dicht --

CARL
 Toch zit ie er tegen aan, elke
 keer hoor, Henk.

HENK
 Jaaaa.

CARL
 Hij is nou ten einde raad hè.

238A INT. DE BUNKER - RECHTSZAAL - DAG**238A**

In de Bunker is een stilte gevallen. Niemand lacht meer. Willem kijkt stoïcijns, maar aan Janssen zien we dat de tapes een gevoelige klap hebben uitgedeeld.

239 INT. AUTO ASTRID - NACHT**239**

Astrid in haar auto. Ze rijdt op de automatische piloot door de nacht terwijl haar gedachten alle kanten op gaan. We zien op de stoel naast haar het ingepakte boek liggen.

240 INT. JAPANS RESTAURANT - NACHT**240**

Het Japanse restaurant waar Astrid twee keer eerder Endstra ontmoette. Een doordeweekse dag, wat toeristen, gezinnen...

...en aan de rand van de ruimte is een PRIVÉ-HOEK gecreëerd met shoji schermen.

ACHTER DE SCHERMEN

zit Astrid met Patrick aan tafel. Overal lege schaaltes van twee twaalf-gangen diners. Astrid voelt zich op haar gemak --

PATRICK

How do you rate Willem's defense?

ASTRID

These lawyers... they want to have a discussion with me, but they aren't from the street, so I fuck with them. I can talk dirty all day. The judges are confused, because they know me as a lawyer.

Patrick lacht en maakt wat aantekeningen --

PATRICK

But Willem is from the street.

ASTRID

He knows what I'm doing. And he hates it.

PATRICK

Do you think he hates you? Or is there still love?

Astrid twijfelt even --

ASTRID

I know he won't stop until I'm dead.

Daar is Patrick wel even stil van --

ASTRID
Do you want dessert?

PATRICK
Oh no, I'm absolutely stuffed.
This was wonderful.

ASTRID
I haven't eaten here in a while.
I used to love it here. Always
good quality.

PATRICK
Well, I think I have everything
I need. I should probably head
to Schiphol.

ASTRID
Can I ask you a question before
you leave?

PATRICK
By all means.

ASTRID
You liked my book, right?

PATRICK
I sure did.

ASTRID
But, did you only like the
story, or did you like the
writing as well?

PATRICK
The writing... felt very true to
me.

ASTRID
What does that mean?

PATRICK
Well, you're not a writer but
you still managed to tell the
world your story. I think that's
very brave.

ASTRID
Because I was thinking about
writing more. You know, maybe a
novel...

PATRICK
Do it. You sure got everyone's
attention now.

ASTRID

But I was wondering, maybe you could help me a little bit?

PATRICK

I'm sorry, I would love to talk to you about this, but I really have to catch my flight now.

ASTRID

I understand.

Terwijl Astrid deze teleurstelling incasseert, pakt Patrick zijn spullen en zijn rolkoffertje --

PATRICK

Oh, did you think about getting me a Dutch copy of your book?

ASTRID

I forgot. Sorry. You can buy one at the airport.

Ze glimlacht geforceerd naar hem.

241 INT. SAFEHOUSE #1 - SLAAPKAMER - NACHT

241

Een 'standaard nacht' voor Astrid: opgesloten in haar eigen slaapkamer terwijl Kaiser in de woonkamer BLAFT en GROMT.

Maar dan, ineens, is het stil.

Astrid gaat rechtop zitten. Ze staat op en loopt naar de deur, haalt de stoel weg die de deur blokkeerde --

242 INT. SAFEHOUSE #1 - NACHT

242

-- en loopt naar de woonkamer toe. Door een klein gangetje heen, naar het licht toe...

...en daar, in de woonkamer, spookachtig verlicht door een omgevallen lamp, zit Willem Holleeder.

Kaiser ligt slapend op zijn schoot. Willem aait het beest.

Astrid gaat tegenover hem op een stoel zitten. Ze kijken elkaar een lang moment aan --

WILLEM

Kan je niet slapen?

ASTRID

Je kent me toch? Ik slaap nooit.

WILLEM

Ik slaap juist prima.

ASTRID

Wat ik me steeds afvraag:
wanneer wist je het zeker? Dat
je Endstra ging doen?

WILLEM

Hij heeft mij ook willen pikken,
hoor. Hij wilde het clubhuis van
de Angel's opblazen. Met mij
erin. Vieze kankerhond.

ASTRID

Hoe weet je dat?

WILLEM

Je weet toch, ik hoor alles. Hij
dacht dat ie ook wel een boef
kon worden. En hij praatte ook
nog met de politie. Dus ja...

ASTRID

Maar als dat allemaal niet
gebeurd was? Als Endstra gewoon
was blijven betalen? Had je hem
dan ook..?

WILLEM

Natuurlijk niet! Hij was toch
m'n vriend.

Astrid glimlacht droevig. Zo blijven ze daar even zitten
met z'n tweeën.

ASTRID (V.O.)

Al die criminelen, ze zijn er
allemaal ingetrapt.

243 INT. DE BUNKER - RECHTZAAL / GETUIGENCABINE - DAG

243

Astrid zit in haar cabine. Het is **DAG 30**. Willem houdt
z'n blik strak, maar de aanwezigheid van Astrid doet hem
zichtbaar veel. Hij slikt veel en pulkt aan zijn
leesbril --

ASTRID

Allemaal wilden ze van zichzelf
iets maken wat ze niet waren.
Nette zakenmannen. Van zwart
geld wit geld maken. Maar de
aard van het beestje, dat
verander je niet. Endstra ook,
die dacht dat ie wel slimmer was
dan al die domme boeven. Maar
niemand is slimmer dan een
kogel...

JANSSEN

Uw broer zat ten tijden van de
moord op Endstra in Parijs...

ASTRID

Daarom weet ik ook dat hij het was. 'Ik kan het niet geweest zijn, want ik zat over de grens.' Wij weten dan: hij heeft het gedaan.

Janssen laat het er maar bij, het is duidelijk dat Astrid geen bewijzen heeft. Wieland kijkt op de klok --

WIELAND

Aangezien vandaag de laatste zitting voor de zomerpauze is, zou ik u willen vragen meneer Holleeder: wilt u voor we schorsen nog iets kwijt aan uw zuster?

WILLEM

Weet u, ik zit hier tandenknarsend de hele tijd mijn mond te houden en naar de leugens van een advocaat te luisteren. En ik zeg u: het is niet makkelijk.

Zijn stem trilt van ingehouden woede. Hij is woest --

WIELAND

U krijgt uw momenten nog om uitgebreid te reageren, meneer Holleeder. Zeker weten.

WILLEM

We zien het wel. Fijne vakantie.

244 EXT. HONDENKENNEL - DAG

244

Astrid levert Kaiser in bij het hondenkennel. Ze praat met de fokker, maar we zijn te ver weg om te horen wat ze zegt.

De fokker neemt de hond teleurgesteld van haar over. Astrid draait zich om en loopt weg.

245 EXT. SAFEHOUSE #1 - DAG

245

Astrid stapt uit haar auto en loopt naar de ingang van haar safehouse, terwijl ze zoals altijd haar omgeving goed in de gaten houdt.

Ze wordt uit haar gedachten opgeschrikt door haar TELEFOON. Ze kijkt naar het scherm en neemt verbaasd op --

ASTRID

Hallo?

RONALD (V.O.)
*Dag Astrid, Ronald hier van de
 Dienst Bewaken en Beveiligen.
 Waar ben je nu?*

ASTRID
 Hoezo? En waarom bel jij me en
 niet Kees?

RONALD (V.O.)
*Er is wat discussie geweest of
 ik deze informatie met je mag
 delen, maar ik vind dat je het
 moet weten. Kees is geschorst,
 vanwege schending van zijn
 ambtsgeheim.*

Meteen kijkt Astrid in paniek om zich heen --

ASTRID
 Wat heeft ie gezegd? Tegen wie?

RONALD (V.O.)
*We hebben geen aanwijzing dat
 hij informatie over jullie prijs
 heeft gegeven, maar-*

ASTRID
 Hoe weet je dat zo zeker?

RONALD (V.O.)
*Eh... er is geen aanwijzing
 momenteel...*

Astrid hangt op, begint haastig naar de voordeur te
 lopen.

CROSSCUT MET:

246 EXT. KANTOOR ENDSTRA - DAG (2004)

246

17 mei 2004, kwart over twaalf, de laatste momenten van
 Willem Endstra. Hij komt zijn kantoor aan de Apollolaan
 uit, samen met collega DAVID DENNEBOOM --

ASTRID

loopt steeds sneller, paniekeriger...

ENDSTRA

en Denneboom lopen langs Endstra's BMW, waar een man met
 een PETJE EN EEN RODE JAS staat. De man brengt een wapen
 omhoog en SCHIET... hij raakt Denneboom in zijn been.

ASTRID

bereikt de voordeur, zoekt zenuwachtig naar haar sleutels
 om zichzelf binnen te laten.

ENDSTRA

duikt weg achter zijn BMW, doodsangst in zijn ogen. De schutter moet om de auto heen. Twee SCHOTEN klinken...

247 INT. SAFEHOUSE #1 - DAG**247**

Astrid gooit paniekerig wat kleren in een koffer, grist belangrijke dingen mee: foto's van Victoria en de kinderen, haar paspoort, de usb-sticks, alleen het allerbelangrijkste.

ENDSTRA

rent in de richting van een Ford Ka. Maar de schutter staat aan de voorzijde van die auto. Endstra kan nergens meer heen. Het wapen gaat omhoog. Endstra sluit zijn ogen...

ASTRID

haast zich weg uit haar safehouse met twee rolkoffers vol spullen. Ze moet veel achterlaten, maar ze heeft geen keuze.

Ze houdt even in, legt haar hand op haar hart en haalt diep adem om haar hyperventileren tegen te gaan.

Dan trekt ze de voordeur achter zich dicht met een KNAL, het laatste geluid wat Endstra ooit hoorde.

EINDE AFLEVERING 2